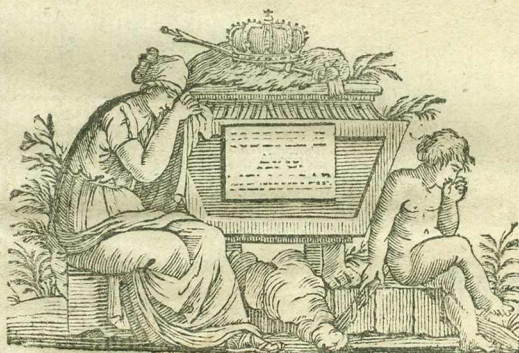

P. M.

ANTONIAE
GALLORVM REGINAE,

a

Clubbistis Parifinis, MDCCXCIII. XVII. Kal,

^{Nov.}
~~Dec.~~ supplicio affectæ.

PESTINI,

TYPIS MATHIAE TRATTNER.

GALEOTTI, RICHARD
1870-1871

GALEOTTI, RICHARD, 1870-1871

GALEOTTI, RICHARD

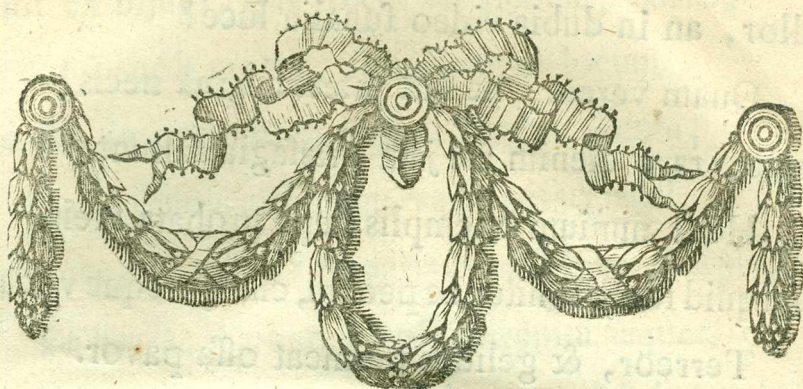

KNY-18-00898

GALEOTTI, RICHARD
1870-1871

Nondum sol penitus nocturnas dispulit umbras,
Vixque etiam primum spargit ab axe diem,
Et jam crebrescit populus, jam compita inundat,
Armorumque gravi perstrepat aura sono.
An nobis iterum feralis scena paratur?
Civilisne fluet rursus in urbe cruor?

Fallor, an in dubia video funalia luce?

Quam vereor, ne sint prævia signa necis!

Sentio, raro etenim me jam prælagia fallunt,

Heu! nimium exemplis sæpe probata meis.

Quid quid id est, sonituque pedum, clangoreque vocum

Terreor, & gelidus permeat ossa pavor.

Jam magis, atque magis fremitus, turbæque propinquant,

Inque novum accelerat pompa parata caput.

Me miserum! turbæ immixta est ANTONIA! quondam

Filia, lingua hæret, MAGNA THERESA! Tua,

Atque soror Regum; manibus post terga revinctis,

Et, vah barbariem! crine resecta suo

Ducitur infami similis, ceu crimine poenam

Sit merita, & justa lege dicata neci.

Est tamen in nobis, quo se scelus indice prodat,

Signaque vel mentis certa det innocuæ.

Talis erat Regina, procul cum pectus videret

Infelix, animam mox positura suam.

Ut vidit, mente excelsa, vultuque sereno,

Tanta sit ut virtus, vix animusque viro,

Desilit ex bijugi, quo vecta est victima, carro,
 Et scandit mortis, suppliciique locum.
 Hinc sua in oppositum defixit lumina vicum,
 Unde omnis quondam venit origo mali.
 Suspiransque, ait, O Superis, coeloque recepte,
 Te simili, Conjux, ense peremta sequar.
 Quæ tibi causa necem, causa hæc conscivit eandem
 Et mihi, jungat mors quoque nos eadem.
 Nulla mora est, proles, mea pignora, Glosque valete,
 Solamen nostri, parsque sodalitii.
 Hæc ait, &, ne non moriens procumbat honeste,
 Respicit, utque potest, colligit ipsa togam,
 Procumbit, collumque aptat, flat tensa securis,
 Et licitor tollens, ad latus, ipse manum.
 Dum loquor, innocuum tristi caput absilit ictu,
 Et casto avulsum corpore plangit humum.
 Reddita es optato, jam gaude ANTONIA! coelo,
 Quo pars præmissa est dimidiata Tui,
Criminis expertes, gladio cecidistis vterque
Victima, culpa fuit sola, fuisse probos.

Ad feralem ictum, fama est, JHÆNÆ! Vienna
 In Tumulo cineres ingemuisse Tuos!

Heu! quot criminibus foedaris Gallia in uno,
Criminibus solum Gallia magna tuis.
Non tantum Libycis grassatur Tigris in arvis,
In cives quantum sæviat illa suos,
Audiat hæc Afer, quamvis truculentus & ipse,
Excidet e manibus prensa sagitta suis.
Ipsaque barbaries si cernat, tacta dolore
Occuleret faciem propudiosa suam.
At vos, o viles animæ, qui fraude probrosa
Ereptum domino fumitis imperium,
Et furiis acti, innocuo qui sanguine Regum
Pergitis infames conscelerare manus,
Quive neces necibus cumulatis, furta rapinis,
Juraque naturæ temnitis, atque hominum,
Qui Libertatis fucoso nomine vulgum
Fallitis, & prope jam cogitis esse Feras,
Qui jus æquatum populo dum figitis, omnes
Æquali trahitis, suppressisque jugo,

Et quibus auxilio, si nil mendacia profint,
E trivio accitæ bacchides esse solent,
Cannibalum qui more famem saturare docetis
Carnibus humanis, atque cruore sitim,
Quive novos vobis, quos dudum aboleverat ætas
Sanior, insani fingitis esse deos,
Dementesque nova sacratis Pantheon ara,
Et flexo offertis poplite thura, preces,
Vos, coelo ecce! redit properans Astrea minaci
Vultu, & jam votis annuit ipsa meis,
Vos, quamvis lente fors inflet Numinis ira,
Pœnaque criminibus fera licet veniat,
Umbra tamen, Reginae ultrix, infesta sequetur,
Mensque intus furiis exagitata suis,
Et, tamquam culti execrabile dedecus orbis,
Diro infamabit carmine posteritas.
Atque aliquis forsan lemma hoc ad Pantheon addet,
Possit ut a quoyis prætereunte legi.

*Qui non delirare cupis, procul inde recede,
Hoc, tantum fas est, limen adire Sophis,
Qui voluere novam, vesana mente tumentes,
Orbe interverso condere progeniem.*

C. S. V.

